

Czyta: #TataMariusz

Arkadiusz Łakomiak

Gąski

Wszelkie kopiowanie i rozpowszechnianie utworów w jakiegokolwiek formie bez zgody autora będzie rodziło skutki prawne na podstawie ustawy z dn. 4 lutego 1994 r. o Prawie autorskim i prawach pokrewnych.

Czyta:
#TataMariusz

Wczesnie rano, ścieżką wąską,
spaceruje gąsior z gąską.
Uczą dzieci (od małego),
jak należy iść gęsiego.

Więc gromadka, jak po sznurku,
wolno tupta po podwórku;
lecz z malcami krucha sprawa,
najfajniejsza jest zabawa!

Pierwsza gąska wciąż dziwaczy,
twierdzi, że ma kuper kaczy,
a na widok ptasiej zbiórki,
już dostała gęsiej skórki.

Z tyłu, jej braciszek młody
szepcze - Ja się boję wody.
No to kłopot jest nie lada...
zwłaszcza, że dziś mocno pada.

Trzecia brudna jest w potowie,
bo brat włazi jej na głowę.
Czwarta znowu, ledwo człapie,
za nią siostra muchy łapie.

A najmłodsze, moi mili,
też nie traci ani chwili.
Koziołkuje, fika, skacze
i ogłasza, że jest kacze.

Mamie nerwy już puszczają
- One nic mnie nie słuchają!
A ja uczyć chcę gromadę,
jak dać w życiu sobie radę.

Nie rozchodźcie mi się gąski...
szereg przecież ma być wąski.
Bardzo proszę, hej, dzieciaczki!
Wyście gąski, a nie kaczki.

Ojciec patrzy srogim wzrokiem
- Dalej dzieci, równym krokiem.
Już wystarczy wam tych biegów,
wracać prędko do szeregu.

Stojąc w deszczu, cały moknę.
A niech gęś to wszystko kopnie!

